

Cum cerbul dorește

Danab

O,spune-mi tu suflet,de ce iar mâhnirea
alegi să o ții strâns legată la piept,
Când Cerul aleargă să-ți dea fericirea
de ce nu te bucuri? Eu asta aștept !

Cum cerbul dorește izvorul de apă,
Așa te dorește-al meu suflet,stingher...
În nopți cu lumină când luna se-adapă
din fântăna de stele legată de cer.

Și-n zile senine,când soare străluce
mai viu,mai frumos și mai blând,mai curat,
Un alb porumbel,o veste aduce:
"Pe nori vine Domnul ! Al tău Împărat !"

Aleargă si Cerul! Își dă jos năframa
cu norii cei grei ce l-au împovărat,
Privind înspre tine,te-ascunde în Palma
Aceluia care,pe cruce-a răbdat.

O,spune-mi tu,suflet...Atunci când Iubirea
Te cheamă la ea cu glas blând și duios,
De ce nu te bucuri? De ce-alegi mâhnirea?
De ce întristat pleci privirea în jos?

Cum cerbul dorește izvorul de apă,
Așa te dorește-al meu suflet,stingher..
O,Doamne...mai dă-mi iar din Apa curată!
Hai suflete..speră ! Privește-nspre Cer !

26.05.2020